

**עפ"ג 22826/05 - מונתסר ابو קאמל ע"י נגד מדינת ישראל
ע"י אריה גリンבאום**

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 23-05-2016 ابو קאמל נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיזוני: 84665/2019

בפני כבוד השופטים אל' אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המעורער מונתסר ابو קאמל ע"י ב"כ עוה"ד עומייר מריד
נגד 1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נתן בן חמו, פרקליטות
מחוז ירושלים המשיבים
2. אריה גリンבאום

פסק דין

1. לפניו ערעור על גזר דין שניtin בבית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ה בכירה שרון לארי-בבלי) מיום 26.3.23 בת"פ 11844-04-19.

2. המערער הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 41ג' וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 ותקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי ביום 19.2.19 בשעה 00:50 לערך הגיעו המערער ואחר שזהותו אינה ודועה ברכב, לרוחב שבו חנה קטנו מסוג הונדה R.C.V. לשירות למשב 2 (**המתلون**). המערער ניגש אל הקטנו, חתר את חוטי המתנו של הקטנו וניסה לחברים מחדש על מנת להתניעו. בשלב זה קיבל המתلون התראה בשלט הקטנו וניגש לבדוק אם הקטנו במקומו. או אז הבחן במערער נגע בקטנו ושאלו לפשר מעשי. המערער אמר למצלון כי נגנב לו אופנו דומה ולכן בדק את הקטנו. המתلون ניסה להוציא טלפון נייד מכיסו כדי להזעיק את המשטרה למקום, ובתגובה חבט המערער בראשו של המתلون באמצעות כסדה שהייתה בידו והמתلون נפל לרצפה. בשלב זה הגיח האخر עם הרכב, עצר ליד המערער וביחד נמלטו השניים מן המקום.

4. לא נערך הסדר לעניין העונש אך הוסכם על קבלת תסקירות שירוט מבחן בטרם יישמעו טיעונים לעונש. בתסקירות סקר שירות המבחן את נסיבותו האישיות של המערער שהובילו לדפוסי התנהגות בעיתים, אך יחד עם זאת עמד על כר של אחרונה המערער מגלה יכולות תפוקוד והסתגלות טובות בחוי העבודה וGBTKA אחריות כלפי שיפור איכות חייו. שירות המבחן התרשם כי המערער מקבל אחריות מסוימת על ביצוע העבירות ומבטא חרטה מילולית, וכן מגלה מודעות להתנהגותו הבעיתית ומנסה להפיק לחקים מהשלכות מעשי. בסופה של יום שירות המבחן המליך "על הטלת עונשה מוחשית, מצבת גבולות והרטעתית לעתיד, בדמות מסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הנימן, וזאת

עמוד 1

בשילוב עם עונשים מרתייעים צופי עתיד". בהתחשב בחומרת העבירות שבahn הורשע ונוכח הצהרת המערער כי איןו חש עצמוני כדי שנזקק להטעבות טיפולית במישורי חייו השונים, שירות המבחן לא מצא את המערער מתאים בשלב זה בחיו לשילובו בטיפול ועל כן נמנע מהמלצת טיפולית בעניינו. בהמשך למסקירות התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות. מזו עליה כי המערער ריצה באוטה העת מסר בדרכו זו בגין תיק אחר שנדון בבית משפט לתעבורה, ועד כה מתק� 90 ימי עבודות שירות הוא נעדר מ-75 ימים לפחות. אגב זאת ציין הממונה על עבודות שירות קיומה של חוות דעת��ין מודיעין שלאורה משטרת ישראל לא מצאה את המערער מתאים לריצוי עבודות שירות ובעקובותיה נשלחה לבית משפט לתעבורה בקשה לשינוי גזר הדין. בנסיבות אלה קבע הממונה כי המערער אינו מתאים לריצות מסר בדרכו של עבודות שירות.

5. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות נע בין מסר בן מספר חדשים שכול וירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשים מסר בפועל. בית משפט קמא עמד על כך שלמערער שתי הרשעות קודמות מןין העניין וכן היה ער לנסיבות חייו של המערער כפי שיפורטו בתסקרי שירות המבחן. נוכח הצורך להעניק תגובה עונשית הולמת למשעים אלימים קשיים, ובפרט תוך שימוש בחפש כמו קסדה, ובהתאם שהאלימים ננקטה על מנת למנוע מן המתлонן להגן על רכוש, בית משפט קמא סבר כי אין להסתפק במסר שירות בעבודות שירות ויש להשים על המערער מסר מאחריו סורג ובריח. בית המשפט הוסיף כי העובדה שהמערער נמצא בלתי מתאים לריצוי עבודות שירות נעוצה בהתנהלותו שלו וברוי כי לא מגע לו על כך פרט בדמות הסתפקות בעונש צופה פנוי עתיד. מטעמים אלה גם לא נעתר לבקשת ב"כ המערער למצות את זכותו לפי סעיף 51(ב) לחוק העונשין בקשר עם המידע החסוי. לפיכך נגזרו על המערער 12 חודשים מסר בגין ימי מעצרו; מסר מוותנה; וכן פיצוי למATALON בסך 10,000 ₪ ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 1.6.23. צוין כי בקשה שהוגשה בגדרו הערעור דן לעיכוב ביצוע הפייצוי נדחתה, אך ריצוי עונש המסר עוכב עד להכרעה בערעור (החלטת כבוד השופט א' גורדון מיום 23.5.23).

6. הערעור נסב על חומרת העונש שהושת על המערער על כלל רכיביו. לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם שלשיטתו צריך להתחיל מענישה צופה פנוי עתיד. בהתאם לטענות היה על בית משפט קמא להטיל על המערער מסר על תנאי בלבד ולהלופין להסתפק בתקופת ימי המעצר כמסר הולם. ב"כ המערער עמד על כך שמדובר בעבירה רcosa מנורית של ניסיון לשימוש בקטנוו ללא רשות, שבוצעה ללא תחכם או מכשירים אלקטרוניים, כאשר המערער פעל לבדו בשעות לילה, כאשר אגב זאת יוספה לו עבירה תקיפה סתם בכך שדחף את המתلون באמצעות הקסדה, לא חיפש לריב ועצב את המקום. על כן לטענת ב"כ המערער בקביעת עונש המסר בפועל כמו גם המסר מוותנה לא ניתן משקל מספיק לנסיבות ביצוע העבירות, וכן לנסיבותו האישיות של המערער, ובכלל זה גילו הצער, לקיחת האחריות מצדו וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מבלי שנפתחו תיקים נוספים לחובתו, וכן לשיקולי השיקום. כמו כן ניתן כי שגה בית משפט קמא בהטילו עונש מסר על תנאי ל-8 חודשים כשהתנאי נקבע לכל עבירות אלימות מסווג פשע, בעוד שהמערער הורשע בעבירה עוון. כן הlion ב"כ המערער על כך שלא ניתן לערער יומו בסירוב בית המשפט לזמן את��ין המודיעין. אלא שבמקרה שלא נמצא על המשך עבודות השירות גזר את עונשו של המערער. אשר לפיצוי למATALON, ב"כ המערער מבקש להטעבר בגובה הפייצוי כשלפענותו בעבודות כתוב האישום אין כל אזכור לנזק פיזי שנגרם למATALON או לקטנוו ולא הוצאה כל אסמכתא לנזק זהה. בתוך כך עדכן כי מלא סכום הפייצוי הועבר למרכז לגביית אגרות וקנסות מתוך הפיקדון.

7. לעומת זאת המשיבה סבורה כי דין העreau להידחות על כל חלקיו. לעומת זאת המשיבה גם אם העבירות אינן חמורות הרי שנסיבות ביצוען הן ברף חומרה גבוהה. זאת בהינתן שהמתلون יורד בשעה 00:01 בלילה כדי לבדוק התראה שקיבל ביחס לקטנו שלו ומצא עצמו נחבט בפניו באמצעות כסדה. כן טענה המשיבה כי לא הובהר מהם שיקולי השיקום שהיו צריכים לקבל משקל, ומכל מקום בוודאי אלה אינם גוררים על שיקולי גמול והרטעה. כמו כן לטענתה לא נפלה כל טעות בקביעת בית משפט קמא שלפיה לא ניתן בסיסיות העניין להסתפק בעבודות שירות, כאשר לב חווות הדעת של הממונה על עבודות שירות היא תפוקודו הלקוי ביצוע עבודות שירות בתיק האחר ולא המידע המודיעיני. מה גם שטעת למדנו שהיא שלא התבגר לפני בית משפט קמא נמצא מבוסס על-ידי בית המשפט לתעבורה. אשר לפיזי לממתلون, הדגש בו עונשי ולא השבת המצב לקדמיתו, כאשר הנזקים לאופנווועלם מעובדות כתוב האישום והשלכות התקיפה על המתلون הן מובנות מלאיתן. لكن לטענת המשיבה העונש שנגזר על המתעורר על כל רכיביו נכון והולם את סיבות המקירה, ואין מקום להתערבות ערכאת העreau.

גם המתلون, המשיב 2, טען בקצרה לפניו ובתמיכת הביע עמדתו כי סכום הפיזי שנפסק לטובתו אינם מתקרבים לשקלף את מלאו נזקי.

8. לאחר ששלכנו את טענות הצדדים אנו מוצאים כי דינו להידחות.

בהתאם להלכה המושרת ערכאת העreau בוחנת בראש ובראשונה את התוצאה העונשית הסופית שבגזר הדין, והתערבותה תעשה אף מקום שבו ניכרת חריגה קיצונית מדיניות העונשה הנוגגת במקרים דומים או שנפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין. לא מצאנו כי המקירה הנדון בא בגין מקרים אלה המצדיקים התערבות ערכאת העreau.

לא מצאנו כי שגה בית משפט בכך שלא מצא להסתפק בעונשה צופה פני עדיף או בימי מעצרו של המעורר. העונשים שהושתו על המעורר משקפים את חומרת המעשים שביהם הודה כפי שהם מפורטים בכתב האישום המתווך. כך, אגב חבלה שביצע המעורר בקטנו בדמות חיתוך חוטי המתגע, ובעודו נשאל לפרש מעשי על-ידי המתلون שנדרש בשעת לילה מאוחרת לבדוק את הקטנו שביבלוותו, חבט המעורר בראשו של המתلون באמצעות כסדה שהוא בידו, עד כי המתلون נפל לרצפה. לאחר מכן המעורר נמלט מן המקום ברכב נהוג על-ידי אחר. רכיב עונש הפיזי לממתلون משקף באופן הולם את הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים שאך טبعי ומסתבר שנגרמו לממתلون כתוצאה מן העובדות האמורות. לחומרת המעשים מצטרף לחובת המערער עברו הפלילי הכלול שתי הרשעות בעבירות ממין העניין.

על כן איננו סבורים כי יצאה שגגה מפני הערכאה הדינית בגין הדין המצדיקה התערבותנו כערכת עreau.

9. לפיך העreau נדחה.

המעערער יתיצב לריצוי עונש המאסר בבית מאסר ניצן ביום 2.7.2023 בשעה 00:09.

ניתן היום, כ"ה סיון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלן אברבנאל,
שופט